

havde været fremsat Ønske om Tilvejebringelse af Hjemmel for Anvendelse af et aarligt Beløb som Tilskud til Støtte til Opførelse af *Erstatningsboliger* for Boliger, der nedlægges i Henhold til Saneringsloven. Indenrigsministeren og Flertallet havde erklæret sig enige i, at der bør ydes Statsstøtte til Opførelse af saadanne Boliger, men nærede den Opfattelse, at »Reglerne herom naturligt hører hjemme i Lovgivningen om Støtte til Boligbyggeriet og derfor bør søges gennemført ved Tillæg til Loven om Laan til Boligbyggeri og Huslejenedsættelse for mindrebemidlede børnerige Familier«. Ministeren havde givet Tilsagn om at ville tage Spørgsmaalet om de i saa Henseende fornødne Lovbestemmelser op til Overvejelse.

Venstre vilde gerne medvirke til Gennemførelse af en Lov om Sanering af usunde Bydele, forudsat at Ejerne af Ejendommene faar udbetalt fuld Erstatning uden det offentlige forudgaaende Indgriben til Devaluering af Ejendommene. Man er, hedder det i Betænkningen, »fuldt ud indforstaaet med Forbud mod de sundhedsmæssigt farlige eller brandfarlige Lejligheds Benyttelse til Boliger, Forbud, der jo allerede kan nedlægges nu gennem Sundhedskommissionerne, og vil ogsaa medvirke til en yderligere Udbygning deraf ved Indførelse af et Overtilsyn med Boligerne her i Landet, et Boligtilsynsraad«. *Venstre* fandt dog, at Lovforslaget var for vidtgaende, og stillede derfor en Række Ændringsforslag (se foran). Ved 2. Behandling toges disse Ændringsforslag imidlertid tilbage, idet der efter Betænkningens Afgivelse var indledet nye Forhandlinger, som gav Haab om, at et for *Venstre* antageligt Resultat kunde blive naaet. Forhandlingerne førte ogsaa til, at Indenrigsministeren til 3. Behandling stillede nye Ændringsforslag, som delvis imødekom *Venstres* Ønsker og bevirkede, at Partiet kunde stemme for Lovforslaget i dets endelige Skikkelse.

Det samme var ikke Tilfældet med *Det konservative Folkeparti*, hvis Medlemmer vel billigede de nys nævnte Ændringsforslag, men afholdt sig fra at stemme om Lovforslaget som Helhed. Partiet kunde tiltræde Bestemmelserne om Sanering af usunde Boliger, men fandt, at Loven paa flere Punkter vilde virke uretfærdigt over for berettigede Interesser. Det havde været overvejet til 2. Behandling at stille de samme Ændringsforslag, som under Sagens Behandling i 1938—39 blev stillet i Folketinget; men Tanken herom blev opgivet, da Indenrigsministeren ikke kunde gaa med til disse Ændringsforslag.

Ved 3. Behandling i Landstinget stemte 51 Medlemmer for Lovforslaget, ingen imod.